

FÖRVALTNING, f. 2. 1) Omständigheten, att man förvaltar något, att något förvaltas. *F-en af statens angelägenheter, af styrelsen, af ett embele. Uppdraga någon f-en af en sak. Sätta någon under f.*, låta genom laga myndighet eller flera personer tillförordnas att förvalta hans egendom, utan att han sjelf dermed äger taga befattning. Har till subjekt äfv. den laga myndighet, som gör förordnandet. — *Syn.* Förestående, Skötande, Administration. — 2) Den tid, hvarunder någon sköter eller skött offentliga eller enskilda angelägenheter. *Det skedde under hans f.* — *Syn.* Administration, Direktion, Styrelse, Bestyrelse. — 3) (administr.) Användningen af de för statsbestyren bestämda summor. — 4) *F-en*, samtliga förvaltande verk i en stat.

FÖRVALTNINGSGREN, f. 2. Särskilt gren, afdelning af de allmänna ärendernas förvaltning i en stat.

FÖRVÄNDLA, förvändla, v. a. 1. 1) På öfvernaturligt sätt förändra person eller sak, så att de få annan skapnad eller blifva annat ämne. *Poeterna berätta, att Diana f-de Actéon i en hjort. Brödet och vinet f-s i nattdarden till Christi lekamen och blod.* — *Syn.* Omskapa, Förskapa. — 2) (fig.) Förändra. *Äktenskapet har f-t honom till en stadig och ordentlig människa. All våltalighet i världen skulle ej kunna f. denna brottsliga handling till en dyddig. F. sitt ansigte, antaga annan min, annat ansigtsuttryck. F. dödsstraff till lifstids fängelse. F. varor, egendom i penningar, sälja dem.* — *F. sig*, v. r. Omskapa sig (både egentl. o. fig.). *Proteus f-de sig på lusende sätt.* — *F-s*, v. dep. Blifva omskapad (både egentl. o. fig.), förändras. *Larven f. i puppa och puppan i fjäril. Hennes lynne f. i hvar handvändning.* — *Syn.* Se *Ändra sig*.

FÖRVÄNDLANDE, n. 4. Se *Förvandling*, 1.

FÖRVÄNDLING, f. 2. 1) Omskapning; förändring ifrån en skapnad eller ett ämne till annan skapnad, annat ämne. *Actéons f. i en hjort. Vinet f. i nattdarden till Christi blod. Insekternas f-ar.* — *Syn.* (äfv. för bem. 2) Omskapning, Förskapning, Metamorfos. — 2) Det tillstånd, hvarti person eller sak försätts, då de blifva förvandlade. *Du skulle sett honom efter denna olycka. Herre min Gud, hvilken f.!* så förvandlad han var! — 3) (fig.) Förändring. *Säg du f-en i hans ansigte? Ett straffs f.*

FÖRVÄNDRING, förvändring, f. 2. (tim.) Bräders fästande med kanterna öfver hvarandra. **FÖRVÄNDT**, förvänt, m. 3. Se *Anförvänt*.

FÖRVÄNDTSKAP, förväntskåp, f. 3. Se *Frändskap*.

FÖRVÄNSKLIG, förvänskligg, a. 2. (i kyrklig stil) Se *Förgänglig*.

FÖRVÄNSKLIGHET, f. 3. (i kyrklig stil) Se *Förgänglighet*.

FÖRVAR, förvär, n. sing. Förvaring. Brukas endast i det adverbiala uttrycket: *I f. Hafva något i f.*, hafva emottagit något att förvara. *Lemma en något i f. Nedlägg, nedsätta något i f. hos en. Vara i godt, säkert f.*, vara väl förvarad. *Taga i f.*, upptaga, tillvarata och förvara. *Sätta i fängsligt f.*, i fängelse. — *Syn.* Behåll.

FÖRVARA, förvärå, v. a. 1. 1) Laga, att en sak bibehåller sig i godt skick; hindra, att den blir skänd. *När det är varmt, har man svårt att f. köll.* Har äfv. sak till subjekt, t. ex.: *Olja*

f-r jern emot rost. — *Syn.* Bevåra, Konservera, Preservera. — 2) Behålla något i sin ågo, i sin värjo; tillse, att man ej mister det. *Jag skall f. det såsom ett minne af dig.* (Fig.) *F. en hemlighet*, ej yppa den för någon. — *Syn.* Gömma, Behålla, Bevåra. — 3) Behålla och gömma till framtida behof. *Jag f-r dessa penningar till min resa*, för att användas i och för min resa. (Fig.) *F. i minnet*, gömma, behålla i minnet. *Hvem vet, hvad ödet f-t oss?* hvilket öde väntar oss? *F. sin rätt*, förklara, att man yrkar fullt åtnjutande af sin rätt. — *Syn.* Gömma, Spara. — 4) Tillse, att person eller sak, som blifvit anförtrodd i ens vård, icke kommer bort eller förfares. *F. en fånge. F. något åt en person. Jag har gifvit honom mina penningar att f.* — *Syn.* Gömma, Vårda, Hafva vård om. — *F. sig*, v. r. Skydda, bevåra sig. *F. sig för*, emot köld.

FÖRVARANDE, n. 4. Se *Förvaring*, 1.

FÖRVARARE, m. 3. Den, som förvarar.

FÖRVARING, f. 2. Förhållandet, omständigheten, att man förvarar, att något förvaras. a) *F. af köll. Köttets f.* — b) *F. af en sak till minne af någon.* — c) *F. af säd i magasin.* — d) *Gifva någon penningar i f.* — *Syn.* Förvar, Förvarande.

FÖRVARINGSHUS, n. 3. Hus, der något förvaras (bem. 3), eller i allmänhet begagnadt till detta ändamål. — *Syn.* Magasin.

FÖRVARINGSMEDEL, n. 3. Medel, som kan begagnas att förvara (bem. 1) något. — *Syn.* Pre-servativ.

FÖRVARINGSRUM, n. 3. — **STÄLLE**, n. 4. Rum, ställe, der något förvaras, eller till detta ändamål användt.

FÖRVARNINGSBREF, n. 3. (gam.) Krigs-förklaring.

FÖRVAX, förvåcks, n. 3. Kådigt, brunaktigt ämne. hvarmed bien tillsmeta språngor och håll i sina kupor.

FÖRVECKLA, förvveckla, v. a. 1. Mycket inveckla. — Ordet nytt, lånat ifrån det tyska *verwickeln*, brukas endast i fig. mening, helst i passiv. *Den politiska ställningen har nu blifvit så f-d, att krig svårigen lär kunna undvikas.* — *Syn.* Se *Inveckla*.

FÖRVECKLING, f. 2. 1) Händelsen, omständigheten, då något förvecklas. — 2) Hvad, som blifvit förveckladt. *Denna politiska f. hotar med olyckor.*

FÖRVEKLIGA, förvveckluga, v. a. 1. Göra veklig. — *F-s*, v. d. Blifva veklig. — *Förvekligande*, n. 4.

FÖRVERKA, förvärrika, v. a. 1. Genom öfverträdelse af pligt göra sig något förlustig. *F. lif och gods. F. ens ynnest. F. sitt adelskap.* — *Förverkande*, n. 4.

FÖRVERKLIGA, förvärrliga, v. a. 1. Göra verklig, sätta i verkställighet. *F. en idé, ett förslag.* — Nytt ord, bildadt efter det tyska *verwirklichen*, nu allmänt i bruk. — *Syn.* Realisera. — *Förverkligande*, n. 4.

FÖRVETEN, förvvet'nn o. förvvet'n, a. 2. neutr. — *tet.* Som utan afseende på det passande söker skaffa sig kännedom om det, som bör vara en hemlighet.

FÖRVETENHET, förvvet'nhét o. förvvet'nhét, f. 3. Egenskapen att vara förveten.

FÖRVECLA, förvär'vla, v. a. 1. Se *Förblanda*. — *Förveclande*, n. 4. o. *Förvecling*, f. 2. [Förvävla.]